

beslutning om ekspropriationens gennemførelse, finder man det naturligt, at vejbestyrelsen er direkte repræsenteret ved åstedsforsretningen. Det foreslås derfor — i overensstemmelse med kommissionsudkast — at mindst ét medlem af vedkommende kommunale råd, der er vejbestyrelse, skal deltage i åstedsforsretningen.

Stk. 2-4 bygger på principperne i lov 1964 (§§ 13, stk. 2, § 15, stk. 4 og § 17, stk. 1). Bestemmelserne er dog tilpasset den nuværende ordning efter vejbestyrelsesloven og afviger herved fra kommissionsudkast. Således kan der under åstedsforsretningen som hidtil af vejbestyrelsens repræsentant afgives forslag til erstatningens fastsættelse, og forslaget kan som hidtil accepteres af grundejerne under selve åstedsforsretningen, kun med den forskel at aftaler må indgås med det forbehold, at ekspropriationen af vejbestyrelsen besluttet fremmet på det grundlag, der foreligger under åstedsforsretningen, og at vejbestyrelsen tiltræder erstatningsfastsættelsen.

Stk. 3 hjemler udtrykkelig adgang for grundejerne til under åstedsforsretningen — før der er truffet beslutning om ekspropriation — at fremkomme med deres bemærkninger til vejbestyrelsens planlagte foranstaltninger i modsætning til den gældende ordning, hvor det alene er foreskrevet, at grundejerne ved åstedsforsretningen skal gøres bekendt med den trufne ekspropriationsbeslutning og dennes nærmere omfang. Allerede efter gældende ekspropriationspraksis sker det dog hyppigt, at ændringer foretages i en truffet ekspropriationsbeslutning ved åstedsforsretningen med efterfølgende godkendelse af vejbestyrelsen.

Til § 49.

Når fristen efter § 48, stk. 3, for afgivelse af bemærkninger m. v. til de planlagte foranstaltninger er udløbet, træffer vejbestyrelsen på grundlag af det fremkomne beslutning om, hvorvidt og i bekræftende fald, hvorledes ekspropriationen og foranstaltningerne skal gennemføres, jfr. stk. 1. Ved den foreskrevne procedure er det tilsikret grundejerne, at deres synspunkter om linieføring m. v. indgår i vejbestyrelsens overvejelser om ekspropriationens vedtagelse og gennemførelse.

Ved forslagens *stk. 3* opretholdes den nuværende ordning, hvorefter erstatningsforslag også efter åstedsforsretningens afholdelse kan afgives af vejbestyrelsen og tiltrædes af grundejerne.

Fristen for indbringelse af erstatningsspørgsmålet for taksationsmyndighederne suspenderes, hvis ekspropriationsbeslutningen påklages efter § 50, jfr. § 52.

Til § 50.

Den foreslåede klagebestemmelse svarer til den nugældende bestemmelse i vejbestyrelseslovens § 25, stk. 2. Under hensyn til indgrebets betydning for grundejerne har man fundet det rigtigst at opretholde den hidtil gældende klageadgang, som er videre end den, der er indeholdt i lov om offentlige veje § 4, navnlig på baggrund af, at klageadgangen til amtsråd og ministerium træder i stedet for den prøvelse af projektet og indgrebet, der efter stats-ekspropriationsloven skal ske i ekspropriationskommissionen, jfr. bemærkningerne til kap. 5.

Forslaget er herved også i overensstemmelse med de klagebeføjelser, der gælder ved ekspropriation efter boligministeriets lovgivning (bygge- og saneringslov), og med kommissionsudkast.

Klagebestemmelsen finder også anvendelse, når amtskommunale eller kommunale myndigheder efter ministerens bestemmelse i medfør af forslagens § 46, stk. 2, foretager ekspropriation til hovedlande-vejsanlæg.

Stk. 4 svarer ligeledes til den nuværende regel i vejbestyrelseslovens § 25, stk. 2.

Til § 51.

Stk. 1 og *3* svarer til vejbestyrelseslovens § 26, stk. 1.

Stk. 2 svarer til vejbestyrelseslovens § 26, stk. 2.

Stk. 4 svarer til lov 1964 § 16, stk. 2.

Stk. 5 svarer til vejbestyrelseslovens § 23, stk. 3, og lov 1964 § 16, stk. 3.

Stk. 7 svarer til de nugældende regler efter vejbestyrelsesloven.

Til §§ 52-54.

Bestemmelserne svarer med visse formelle, mindre ændringer til de nugældende bestemmelser i vejbestyrelseslovens § 26, stk. 4, § 28, stk. 1, § 30, stk. 1 og 3 og til gældende praksis.

Ved § 52 er det foreslået, at vejbestyrelsen, når der er forløbet 8 uger efter ekspropriationsbeslutningen, skal indbringe erstatningsspørgsmålet for vedkommende taksationskommission. Det er forudsat, at indbringelsen herefter sker snarest mulig, men bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at en erstatningsberettiget under forhandlinger med vejbestyrelsen om en foreligsmæssig afgørelse giver samtykke til udskydelse af indbringelsen.

Til § 56.

Bestemmelsen er ny, men svarer til lov 1964 § 20 og den på baggrund af denne bestemmelse allerede fulgte praksis.

Til §§ 57-62.

Bestemmelserne svarer med mindre, formelle ændringer til de nugældende bestemmelser i vejbe-